

NOVI OBČINSKI VODITELJI

FRAN FAJDIGA

Tov. Fran Fajdiga je bil pri zadnjih volitvah izvoljen za občinskega odbornika, na prvi seji Oblo pa za predsednika zbornice proizvajalcev Občinskega ljudskega odbora Sodražica.

Tov. Fajdiga je bil rojen 5. januarja 1906 v Sodražici. Po dovršenem študiju se je posvetil napredku domačega kraja. Bil je dolgoletni načelnik in nazadnje starosta bivšega Sokola. Kmalu po sovaški okupaciji je po državi organiziral osvobodilni pokret Osvobodilne fronte. Sodeloval je s pokojnim voditeljem osvobodilnega gibanja v naših krajih Šeškem in drugimi. Od leta 1941 je bil član krajevnega in rajonskega odbora OF. Leta 1942 je bil aretiran in odpeljan v Ribnico, kjer je bil v posebni celi določen za talca. Obsojen je bil na smrtno ječo ter odpeljan v zloglasno ječo Castel Franco in Voltero. Tu se je nahajal do novega leta 1944, odkoder je srečno prišel v Trst in se takoj povezal s tržaško OF. Po osvoboditvi je prišel v Ljubljano. Vsa Fajdigova družina je sodelovala in trpela za osvobodilno gibanje.

V juliju 1945 je prišel spet v domači kraj in takoj začel z obnovo »Stolarnice«. Tov. Fran se je vneto udeleževal na gospodarskem in kulturnem področju. Tov. Fajdiga je med ustanovitvi TVD »Partizan«. Pod njegovim vodstvom je bila zgrajena telovadnica ter smučarska skakalnica.

Tov. Franu, ki je pred kratkim obhajal 52-letnico rojstva, želimo kar največ uspehov pri njegovem delu.

V občini Lašče so izbrali kandidate

15. januarja je bil v Velikih Laščah razširjen plenem predstavnikov množičnih organizacij iz občine Lašče. Na njem so razpravljali o bližnjih volitvah v Zvezno in Republiško ljudsko skupščino. Predvideni kandidati so bili soglasno sprejeti in sicer za zbor Zvezne ljudske skupščine Josip Vidmar, za zbor proizvajalcev Zvezne ljudske skupščine Janko Rudolf, za kmetijsko skupščino Zvezne ljudske skupščine pa Janez Hribar.

Za Republiško ljudsko skupščino so bili predlagani kandidati: za zbor Republiške skupščine Matevž Hace, za Republiški zbor proizvajalcev Janez Lesjak, za kmetijsko skupščino Ljudske skupščine Slovenije pa Maks Krmelj.

Predstavniki množičnih organizacij so resno pretresali napake pri zadnjih volitvah in sprejeli sklep, da bodo vložili vse sile, da se to ne bo več ponavljalo pri sedanjih volitvah.

Na zborih volivcev bodo pojasnjevali dosedanje delo in zasluge predvidenih kandidatov na političnem in gospodarskem področju. Volivci! Vabimo vas, da se v čim večjem številu udeležite zborov volivcev.

Trgovsko podjetje Petrol LJUBLJANA

skladišče Kočevje, razpisuje mesto FAKTURISTKE. Pogoji: 4. razred gimnazije in dobro znanje strojepljiva. Nastop službe 1. februarja 1958, plača po tarifnem pravilniku. Pisarne ponudbe dostavite na gornji naslov.

Iz naših krajev

NAM PIŠEJO

Z občnega zbora ZB Papeži

Krajevna organizacija ZB Papeži je imela redni letni občni zbor. Iz poročil je razvidno, da je imela organizacija v preteklem letu uspehe pri delu. Pripravljeni sta bili proslavi ob Dnevu borca in Dnevu vstaje; za Dan vstaje je bila pripravljena tudi krajevna razstava iz NOB. Vzbudila je veliko zanimanje, saj so se na slikah srečali stari znanci — partizani in ljudje, ki so jim pomagali. Videli so tudi sami sebe na porušeni domovih ob vrnitvi iz internacije.

Posebno pozornost posveča organizacija otrokom padlih borcev. Izgube staršev jim ne more nadomestiti, skuša pa jih pripraviti vsaj do poklica. Daje jim štipendije, da lahko študirajo. Iz našega kraja študira kar 9 takih otrok, kar je mnogo v primeri s predvojnimi časi, ko ni študiral skoraj nihče.

Spominska plošča na papeški šoli pove, da je 77 žrtev za tako majhen kraj res veliko. Grobovi naših ljudi so raztreseni vsepovsod — na Rabu in po drugih taboriščih, v Oslinici, v Gerovem, za nekatere pa se niti ne ve, kje so. Na planini ob Taborski steni sta pokopana tudi dva pionirja, ki sta tja zbežala pred Italijani, pa ju je tam dohitela smrt. Člani skrbijo za vse te grobove, saj so v njih njihovi najdražji. Da se oddolžimo še ostalim, bomo postavili spominsko ploščo tudi žrtvam v Gerovem. Obema malima junakoma ob Taborski steni pa bomo postavili spominsko znamenje.

Tudi v bodoče bo organizacija ZB posvečala še več skrbi svojim članom in jih združevala v enotnosti, kakršna je bila v najtežjih dneh našega kraja — med NOB.

Janko

Občni zbor ZB v Kužlju

5. januarja je bil v Slovenskem Kužlju občni zbor Zveze borcev NOV. Dnevni red je bil na zboru precej obširen. Občnega zbora se je udeležilo 95 odst. vseh članov, kar je lepo število. Na tem zboru so sprejeli v organizacijo tudi nekaj novih članov. Podano je bilo poročilo o delu odbora ZB in na podlagi poročila se je razvila živahna in plodna razprava. Sprejeli so tudi sklepe za bodoče delo organizacije in odbora, med njimi sklep, da v tem letu odkrijejo spominsko ploščo padlim borcem in žrtvam fašističnega terorja na novo zgrajeni osnovni šoli. Denarna sredstva za ploščo bodo prispevali delno tudi člani Zveze borcev, za denarno pomoč bodo zaprosili tudi Občinski odbor ZB Kočevje.

Na občnem zboru so izvolili sedem tovaršev v krajevni odbor ZB Kuželj.

Š. A.

Tudi v Kočevju televizija

Tov. Arko Andrej, sekretar gradbenega podjetja »Zidar«, je med prvimi prebivalci kočevske občine, ki ima televizijski aparat. Ni še tako dolgo tega, ko so bili redki srečniki, ki so imeli radio aparate. V letu po osvoboditvi si je radio na široko utrl pot med naše ljudi, za njim pa si utirajo pot televizijski aparati. Čez nekaj let televizijski aparat ne bodo pri nas več nobena redkost.

Tov. Arka smo naprosili, da nam pove, kako je zadovoljen s svojim »televizorjem«. Povedal nam je, da je plačal za televizijski aparat in za potrebne naprave oziroma za montiranje 190.000 din. Aparat je znamke »Philips«. Vidljivost je dobra in slike jasne. Gleda in posluša lahko televizijske programe, ki jih prinašata televizijski postaji Ljubljana in Zagreb ter televizijske postaje Rim, Milano in Gradec. Televizijski programi se začnejo ob nedeljah že ob 17. uri popoldne, in sicer: lutkovne igre, slikanec za otroke, športni in poučni filmi itd. Zvečer pa razna poročila, razni dogodki po svetu, opere, športna poročila in športni dogodki, prikazujejo razne filme itd. Ob delavni-

V zadnji številki »Novice« je bil objavljen članek — »V Grčaricah smo silvestrovali«. Pisec članka je bil z vsemi dogodki premalo seznanjen. Že v uvodu piše, da smo naše najmlajše obdarili. Res je. Na pomoč sta nam priskočili organizaciji ZB in Sindikat, ne pa ustanovi: ZB in Sindikat, kot piše pisec. Pomoči nismo dobili od DPM, pač pa je podjetje KGP Kočevje nakazalo za dedka Mraza po DPM Ribnica. Poleg navedenih so nam pomagali pri obdaritvi še KZ Dolenja vas ter Kmetijsko gozdarsko posvetstvo »Snežnik« iz Kočevske Reke. Za vsa pomoč se organizacijam in podjetjem lepo zahvaljujemo.

»Novice« prejema tudi dedek Mraz. Užaljen je, ker je v članku prebral, da je bil v gostilni »Jelenov žleb« preden je šel na obisk k našim elcibanom in šolarjem, kar ni res.

»Ob dobri pišči in veseli družbi smo dočakali Novo leto.« To ni res. Dedek Mraz je naše male obiskal že v soboto, 28. dec., tri dni prej, kot je v članku povedal pisec. V gostilni je bilo še pred prihodom Novega leta konec silvestrovanja. O programu je bil pisec slabo seznanjen. Piše, da so se otroci dedku Mrazu za darove zahvalili z igrico in potjem. Ob prihodu dedka Mraza je spremstvo izvajalo le nekaj točk, ves ostali program pa je osnovna šolska mladina izvajala ob 8. uri zvečer.

Iz vsega tega sledi, da pisec G. F. ni bil med nami 28. decembra popoldne, ko se je vršilo obdarovanje otrok, ne na večernem sporedu in ne na silvestrovanju.

Pozdravi vojakov

POZDRAVI VOJAKOV IZ SME-
DEREVSKE PALANKE

Fantje, ki služijo vojaški rok v Smederevski Palanki, voščijo vse najboljše v leto 1958 svojim domačim, posebno pa dekletom: Andoljšek Alojz, Bradač Franc, Kaplan Anton in Stare Mirko.

K članku „V Grčaricah smo silvestrovali“

Darinka Oražem

KAVARNA POD UPRAVO
HOTELA

Kavarna »Jelka« se je na prošnjo gostinskega podjetja »Roga« odcepila od tega podjetja in jo je prevzel hotel »Pugled«. Uprava hotela je kavarno lepo preuredila, tako da sedaj ustreza vsem sanitarnim predpisom. Vsa ta dela so stala 1.400.000 dinarjev. Nekaj sredstev je prispevala Ograjna gostinska zbornica, ostala pa občina.

Prvi prostor kavarne je namenjen za mlečno restavracijo, drugi del pa za kavarno. Kavarna se imenuje »Zvezda«.

V Ameriki se ne cedi med

Naš naročnik Frank Zajec iz Sudburyja, Ontario, Kanada, nam je poslal dopis, za katerega se mu prav lepo zahvaljujemo. V dopisu piše naslednje:

V naši naselbini je industrija niklja. Naše podjetje je imenuje International Nickel Company, skrajšano (INCO). Podjetje ima sedem rudnikov, dve topilnici za nikljevo rudo in eno za železno ter čistilnico za razne vrste rud. INCO produkcija znaša 85% niklja na vsem svetu.

Življenjske razmere se dosedaj niso spremenile, kaj bo po novem letu, pa ne moremo vedeti. V prihodnjem letu se bodo namreč sklepale nove pogodbe med delavci in delodajalci. Vsakdo se boji, da ne bi ostal brez dela.

V naši novi deželi v Kanadi imamo že veliko brezposelnih delavcev. Kaj bo pa šele pozimi? Računajo, da bo preko zime tri četrt milijona ljudi brez dela, Kanada pa ima vseh prebivalcev okoli 14.000.000. V raznih časopisih sem bral, da

so nekateri Jugoslovanci zbežali čez mejo. Zakaj bežijo? Prišli so preko velike luže v Kanado in Ameriko. Še niso bili nikjer zaposleni, pa so že pisali svojim domačim: zaslužim toliko in toliko dolarjev na dan. Za pismom sledi še paket, včasih tudi dolarski ček. Ne verjemite jim, da je res tako, kakor pišejo. Tujec, ki pride v drugo deželo, je vsaj v začetku odvisen samo od svojih sorodnikov ali pa od znancev. Ti jih vzdržujejo in jih hranijo, dokler jim kje ne dobe zaposlitev. Zakaj se potem večina beguncev, ki pride v Ameriko ali Kanado, laže, da jim gre dobro? Samo zato, ker jih je stram pred svojim narodom, ki so ga izdali. Zato rajši lažejo, da bi še kdo iz domačega kraja šel za njimi v neznanu tujino.

Tudi v Ameriki se ne cedita med in mleko. Kdor tako misli, se bo kmalu razočaral. Marsikateri fantič, ki je ilegalno prestopil državno mejo, sedaj v tujini toči solze in mu je žal za rojstno domovino. Na svoje lastne oči sem videl te siromake, ko so prišli k nam. Prišli so brez sredstev, ne razumejo tujega jezika. Ljudje se takih priptencev izogibajo. Uboga para ne ve, kaj bi počel: nazaj ne more, ne ve pa, kako bi živel. Če nima nikogar poznanega v tujini, je tak begunec več kakor siromak. Vsakdo tudi nima sreče, da bi dobil stalno zaposlitev; če pa nima stalnega dela, vse poješ, kar si zaslužil. Kaj pa, če zbolíš?

Če bi vsakdo tako pridno delal doma, kot mora delati v tujini, bi si lahko doma ustvaril Ameriko. Tega se vsi zavedajo, vendar šele takrat, ko je že prepozno. Takrat tudi spoznamo, da so bili prevarami od propagande, da je življenje v Ameriki paradizi.

Pozdravljam brales »Novice« in želim vsem veselo novo leto!

Frank Zajec

IZ DOBOJA

Lojze Klun služi vojaški rok v Doboju V. p. 4041. Tudi on je zadovoljen z »Novicami« in jim zelo rad prebira. Za novo leto želi vse najboljše svojim staršem, bratom, sorodnikom ter fantom in dekletom v njegovi rojstni vasi. Lepe pozdrave pošilja tudi delavcem v strojno-tehničnem obratu podjetja »Zidar« Kočevje.

... IN IZ BOSILJGRADA,
SRBIJA

Vojak Rauh Jože iz V. p. 4776/1 Bister, Bosiljgrad, se lepo zahvaljuje pionirjem iz Kolske doline za poslano pozdravo ob dnevu JLA. Prav lepo pozdravlja starše, sorodnike, dekleta in fante v Kostiški dolini ter fante, ki služijo vojaški rok v drugih krajih naše domovine. Vsem skupaj želi uspehov polno novo leto 1958.

POZDRAV DEKLETOM

Staršem, dekletom, fantom in vsem rudarjem želijo mnogo sreče v Novem letu 1958 fantje, ki služijo vojaški rok v Dugem selu V. p. 8793/4: Markovič Stane, Levstak Peter, Nudorfer Ernest in Zidarič Jože.

JOSIP JURČIČ

JANKO KERSNIK

PRIREDIL
EDO ROBLEKRISE
MILAN
BATISTA

21. Na pol pota med Kamnikom in Kolvcom sta stali dve samotni kmetiji. Eno od teh je pred kratkim kupil naš znanec Nande, druga pa je pripadala Mozolovim.

Zakaj se je Nande naselil tik ob njih, je postal Mozolovci, ki je imela čedno devetnajstletno hčerko, kmalu jasno. Pa se tudi ni dosti protivila tej nameravani zvezi. Vse je kazalo, da Nandetu denarja ravno ne manjka — no, takemu zetu pa ni, da bi zapirali vrata. Razumljiva nam bo tedaj tudi Nandetova skrb za strica Blaža.

22. Večjo napoto pri Polonici pa je skušal delati Nandetu njen mlajši brat Pavlek. Ta ni in ni mogel videti prihajajoč, za katerega ni nihče vedel, odkod je. Pavlek je bil bolehen in tako slaboten, da se mu je že na obrazu videlo, da bo šel kmalu za očetom in brati, ki jih je tudi pobrala sušica.

Nande se ni dosti oziral nanj, ko je videl, da se z njim ne da sprijazniti, toda kot bomo videli, bi prav to Pavlekovu sovražstvu kmalu postalo usodno za Nandeta in Polonico.

23. Nande je bil zadnje čase, ko sta se z Mozolko že nekako dogovorila za Polonico, večkrat pri njih kot na doma. Prav to je precej jezilo preudarno gospodinj, saj je fant pustil polje neobdelano, brigal se je le za Polonico in za svoje kupčije, kot je pravil Mozolki. Ta pa bi rada trdnega kmata, ker če bi Pavlek umrl, bi združili obe posesti in na takem bi bilo že kaj prijeti.

24. Po tistem pretepu stricu Blažu ni bilo preveč dobro. Poležaval je po ves dan, bolela ga je glava in nikakor se ni mogel spomniti, kako da je sploh odnesel celo glavo iz krčme. Vsa družina se mu je po malem smejala, češ, pa si le izkupi tisto, kar si iskal. Pavlek mu je povedal, da ga je vsega pljanega privlekel Nande domov.

»Nande?« se je začudil Blaž in v glavi se mu je pričelo nekaj jasniti.